

200509012/1.

Datum uitspraak: 17 februari 2006

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/20554 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 28 september 2005 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 april 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en geweigerd haar ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2005, verzonden op 30 september 2005, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 oktober 2005, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 november 2005 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de grieven 1 tot en met 3 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de grieven 4 en 5 klaagt appellante dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister in redelijkheid heeft kunnen weigeren haar een verblijfsvergunning regulier verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen omdat zij ten tijde van het nemen van het besluit van 18 april 2005 reeds de meerderjarige leeftijd had bereikt. Appellante betoogt, onder verwijzing naar het uitgebrachte voornemen van 7 oktober 2002, dat haar een vergunning had moeten worden verleend voor de periode vanaf haar asielaanvraag tot het bereiken van haar meerderjarige leeftijd. Dat zij op 18 april 2005 inmiddels meerderjarig was, is volgens haar geen grond om de vergunning te weigeren.

2.2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is de minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling wiens

aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet.

2.2.2. Uit laatstvermelde bepaling volgt dat de minister pas van zijn bevoegdheid ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, te verlenen gebruik kan maken, indien de asielaanvraag van de desbetreffende vreemdeling is afgewezen. Bij besluit van 18 april 2005 heeft de minister de asielaanvraag van appellante afgewezen. Niet in geschil is dat appellante op die datum reeds de meerderjarige leeftijd had bereikt. Gelet hierop voldeed appellante op dat tijdstip niet aan het vereiste van minderjarigheid. Dat appellante ten tijde van het uitbrengen van het voornemen van 7 oktober 2002 wel minderjarig was, maakt dat niet anders aangezien de situatie op het tijdstip waarop de minister ambtshalve gebruik kan maken van zijn in artikel 14 van de Vw 2000 neergelegde bevoegdheid bepalend is. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat de minister in redelijkheid heeft kunnen weigeren appellante een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. De grieven falen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2006

307.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,